अथ हविषो याज्यामाह । "अꣳहोमुचा वृषभा सुप्रतूर्ती । देवानां देवतमा शचिष्ठा । विष्णू वरुणा प्रतिहर्य्यतं नः । इदं नरा प्रयतमूतये हविः" इति । हे 'विष्णूवरुणौ', 'नरा' पुरुषश्रेष्ठौ, युवां 'नः' अस्माकम्, 'ऊतये' रक्षणाय, 'प्रयतं' प्रकर्षेण समर्पितम्,'इदं''हविः','प्रतिहर्य्यतं' कामयतं । कीदृशौ युवां 'अंहोमुचा' पापात् मोचयितारौ, 'वृषभा' श्रेष्ठौ, 'सुप्रतूर्ती' सुष्ठु वैरिणां हिंसकौ, 'देवानां', मध्ये 'देवतमा' अतिशयेन दीप्तिमन्तौ, 'शचिष्ठा' अतिशयेन शक्तिमन्तौ ॥

अथ द्यावापृथिव्यां धेनुमालभेत ज्योगपरुद्ध इत्यस्य पशोः सूक्ते वपायाः पुरोऽनुवाक्यामाह । "मही नु द्यावापृथिवी इह ज्येष्ठे । रुचाऽभवताꣳ शुचयद्भिरर्कैः [६] । यत्सीं वरिष्ठे बृहती विमिन्वन् । नृवद्भोऽत्रा पप्रथानेभिरेवैः" इति । 'द्यावापृथिवी', देवते, 'अर्कैः' अस्मदीयैः अर्चयनीयैः, तुष्टे सति 'इह' 'अभवतां' अस्मिन् कर्म्मणि तिष्ठेतां । कीदृश्यौ द्यावापृथिव्यौ, 'मही' महत्यौ, 'नु' प्रसिद्धे, 'रुचा' स्वकीयेन तेजसा, 'ज्येष्ठे' अत्यन्तप्रशस्ते । कीदृशैरर्कैः, 'शुचयद्भिः' अस्मत्पापं शोधयद्भिः, 'यत्' ये द्यावापृथिव्यौ, 'सीं' फलसीमानं, ,विमिन्वन्' निश्चितवत्यौ, ते द्यावापृथिव्याविति पूर्व्वत्रान्वयः । कीदृश्यौ, 'वरिष्ठे' गुणैरत्यन्तश्रेष्ठे, 'बृहती' स्वरूपेण विस्तृते, 'पप्रथानेभिः' अतिप्रथितैः प्रसिद्धैः, 'एवैः' आगमनैः, 'नृवद्भ्यः' ऋत्विक्पुरुषयुक्तेभ्यो, यजमानेभ्यः, 'अत्रा' प्रत्यक्षत्वेनावस्थिते, पुनः पुनरागत्य भक्तजनानां दृश्ये भवत इत्यर्थः ॥